

ΜΑΥΡΗ ΜΟΙΡΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ. Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ δραχ. 4, ἐξάρητος δρ. 2. Ἐξωτερικοῦ φράγκα χρυσᾷ 5. ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ. Ὁ στίχος εἰς τὴν α. καὶ β. σελίδα λεπ. 40, εἰς τὰς λοιπὰς λεπ. 20.

Αἱ συνδρομαὶ καὶ αἱ δημοσιεύσεις προπληρωτέαι. — Αἰτήσεις διευθύνειν «Μαύρης Μοίρας» Ἀργοςτόλιον. Παράπονα ἀδικουμένων πολιτῶν δωρεάν.

Οἱ κρατήσαντες τὸ εἰς μέγα σχῆμα ἐκδοθὲν φύλλον τῆς «Μαύρης Μοίρας» θεωρηθῶσονται ἀπὸ τοῦδε συνδρομητοὶ αὐτῆς.

Ο ΕΝ ΑΛΞΟΥΡΙΩ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ « ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ. »

Ἦρξατο τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ὄντος ἐν Ἀλξουρίῳ συσταθεὶς Σύνδεσμος ἡ « Ἀδελφοποίησις », ἐξελέγησαν δὲ οἱ ἐξῆς ἀποτελοῦντες τὴν ἐννεομελῆ ἐπιτροπὴν κ. κ. Παναγῆς Φαρακλός, Γεράσιμος Ῥίκος, Χαράλαμπος Ἰξεδάκτυλος, Παναγῆς Ἀδελήνης, Σπυρίδων Ζηκυθινός, Γεράσιμος Κούρτελης, Φώτιος Σαβράνης, Χρ. Ρωμάνος καὶ Εὐαγγ. Μελιδώνης. Ὡς ταμίας δὲ ἐξελέγη παμψηφεί ὁ κ. Θεόδωρος Μαρκέτος ἀνὴρ ἀκεραίου χαρακτῆρος, ἐντιμὸς, ἀπολαύων οὐχὶ τῆς τυχεύσεως ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ἐν τῇ κοινωνίᾳ Ἀλξουρίου. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐννεομελῆ ἐπιτροπὴν καὶ τὸν κ. Ταμία παρέχει ἡμῖν ἀσφαλὴ ἐγγύημα περὶ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ Συνδέσμου, τοῦθ' ὅπερ ἀπὸ καρδίας ἐπιποθοῦμεν. Καθ' ὅσον ἐκτός τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἐπιδιώκει τὸ νὰ συνδράμῃ δηλαδὴ καὶ προστατεύῃ τοὺς πάσχοντας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἡθικὴν ἐποψὶν ὠφέλιμος εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἀλξουρίου θέλει εἶσθαι. Καί τοι ἔχομεν πλήρη πεποίθησιν περὶ τῆς προόδου τοῦ Συνδέσμου δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι καὶ πρότερον εἶπομεν, δι' ὧν καὶ ἡ μακροήμερευσίς τοῦ Συλλόγου ἐπὶ πλέον θέλει ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ ἡθικὴ ὠφέλεια ἐν τῇ κοινωνίᾳ μεγαλητέρα θέλει εἶσθαι. Πρῶτον ἕκαστον τῶν μελῶν μετὰ χριστιανικῆς ὄντως ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως νὰ συνδεθῇ πρὸς ἕκαστον τῶν συναδέλφων αὐτοῦ μελῶν, περὶ ὅρον πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο νὰ κινήσῃ ἀντιζηλεῖν ἢ φθόνον ὧν ἕνεκεν ἡδύνατο νὰ ζημιωθῇ τὸ σωματεῖον τοῦτο. Ἡ πολιτικὴ δέον νὰ τεθῇ ἐκποδὼν ὡς ἐπίσης καὶ πᾶν σκάνδα-

λον τὸ ὁποῖον ἤθελε ἀναφανεῖ νὰ καταπνίγεται. Οὕτω δὲ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἐπιμονῆς θέλει εἶσθαι ἐξησφαλισμένη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω πρόδος τοῦ σωματείου τοῦτο. Δὲν κρίνομεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ συστήσωμεν καὶ τότε ὅπερ θέλει εἶσθαι συντελεστικώτατον ὑπὸ ἡθικὴν ἐποψὶν καὶ ὑπὸ διανοητικὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας· ἐβδομαδιαία ἡ δις τῆς ἐβδομάδος διδασκαλία ἐν τῷ Συνδέσμῳ ἤθελεν εἶσθαι μέγας παράγων τῆς ἀσφαλείας τοῦ προορισμοῦ τοῦ Συνδέσμου· ἀφοῦ ἄλλως τε ἐν Ἀλξουρίῳ ὑπάρχουσιν οὐκ ὀλίγοι οἱ εὐπαιδευτοὶ καὶ δυνάμενοι νὰ μορφώσωσι κοινωνίαν ἀπὸ τῶν σημερινῶν ἐμπνεύσεως καὶ ἰδεῶν ὧν ἡ ὑφήλιος ἐμφορεῖται, καὶ οἷτινες μετ' εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι εὐγενῶς προσεφέρθησαν νὰ προστατεύσωσι κατὰ τοῦτο τὸν σύνδεσμον, τοῦθ' ὅπερ τιμᾷ αὐτοὺς καὶ καθιστᾷ τοὺτους πλείονος ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ἀξίους. Διατρέχοντες ἡμέρας πονηρὰς μόνῃ δὲ ἡ ἀγάπη, ἡ ἀδελφοποίησις, ἡ ἐνότης καὶ δι' αὐτῆς ἡ ἰσχὺς δύναται νὰ προστατεύσῃ ἡμᾶς τοὺς ἀναξιοπαθόντας. Ὁ λαὸς ὁ ἐργατικὸς ὅστις καθ' ἑκάστην μεριμνᾷ, ἀγωνίζεται καὶ κινδυνεύει ὑπὲρ τῆς εὐημερίας συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος δυστυχῶς πάσχει, φθείρεται, ταλαιπωρεῖται καὶ οὐδεὶς τὸν ἀνακουφίζει, οὐδεὶς ἔχει κἂν τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ παρουσιασθῇ συμπόνων τοῦτον ἐπὶ τοῖς προσγινωμένοις αὐτῷ κακοῖς. Ὁ λαὸς ὅστις τὸ πᾶν διὰ τῶν χειρῶν τοῦ κατωρθεῖ καὶ κατασκευάζει ἐκ καλῆς προαιρέσεως τοῖς πᾶσι δίδει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συμμετάσχωσι τῶν ἀγαθῶν του, νὰ λαμβάνῃ μέρος ἀπὸ τὸν κόπον του, τοῦτον δὲ δυστυχῶντα οὐδεὶς ἐλπεῖ καὶ ὅμως ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις εἰς αὐτὸν τοῦτον ἐνυπάρχει. Ἀναλογίζομαι καὶ φρίσσω κατὰ πόσον ἀξίος περιφρονήσεως θὰ ἦσο λαὸς ἐν τῇ περιπτώσει ἥσο ἀσθενῆς, ἥσο ἀδύνατος ἀφοῦ νῦν τοσοῦτον ἰσχυρὸς καὶ παντοκράτωρ καὶ ἐν τούτοις περιφρονῆσαι καὶ δὲν ἀ-

πολαμβάνεις ποσῶς τῆς δεούτης ἐκτιμήσεως.

Ἀφοῦ λοιπὸν οὐδεὶς ὑπάρχει, οὐδεὶς ἀναφαίνεται, ὁ προστατεύων σε, σὺ ὅστις ὑπὲρ τῶν ἄλλων συνήθισες νὰ μεριμνᾷς, μερίμνησον ἤδη ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ ἀγάπη τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς τοῖς πᾶσιν ἐκύρῃσε καὶ ἐσύστησε, παρουσιάζεται ἤδη, μόνῃ ἄρωγός τῶν δυστυχίων σου, δι' αὐτῆς συνδέσαι στενώτατα μὲ τὸν ὁμοίόν σου, ἀδελφοποιεῖσαι, γίνεσαι οἷος εἶσαι ἰσχυρὸς καὶ ἀδάμαστος, ἀκαταμάχητος. Διὰ τῆς ἰσχύος Σου, λοιπὸν ταύτης προσάτευσον σεαυτὸν ἐγκαταληφθέντα ἄνευ πηδαλίου ἐν τῷ πελάγει τῶν δυστυχίων.

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Πόσοι κατάδικοι, πόσοι ὑπάρξεις τιμωροῦνται δίδουσαι δίκην καὶ φθείρονται εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ καθύγρα δωμάτια τοῦ Σωφρονηστηρίου καὶ οὐδεὶς τοὺς ἐπισκέπτεται, οὐδεὶς τοὺς ἀνακουφίζει, οὐδεὶς τοὺς παρηγορεῖ, οὐδεὶς τοὺς περιθάλπει.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι διέπραξαν σφάλματα ἢ ἐγκλήματα ὧν ἔνεκεν καὶ τιμωροῦνται, ἀλλὰ πόσοι ἀναξιοπαθοῦν πόσοι εὐρίσκονται καὶ κρατοῦνται ἐν ταῖς φυλακαῖς διὰ λόγους τοὺς ὁποίους οὐδὲ κἄν γνωρίζουσι ἢ διενεούσῃ ποτε, στεροφόμενοι τοῦ μόνου τὸ ὁποῖον ἡ φύσις ἐδώρησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, τῆς ἐλευθερίας ἀδίκως.

Ἀλλὰ καὶ ἂν τοιοῦτοι δὲν ὑπῆρχον καὶ ἐπ' μένῳ; πάντες εἰσὶν ἐγκληματῖαι διαπράξαντες σφάλματα εἶναι τοῦτο ἄρα λόγος ὥς νὰ μὴ θελήσῃ νὰ τοὺς ἀτενίσῃ τις νὰ τοὺς πλησιάσῃ νὰ τοὺς παρηγορήσῃ νὰ τοὺς περιθάλψῃ;

Ἄνθρωπε, καλὲ, ἐνθυμοῦ ὅτι ἄνθρωπος εἶ. Ἡ τύχη εἶναι τοσοῦτον ἀλλοπρόσαλλος καὶ φθονερά ὥστε δέον νὰ τρέμῃ πᾶς τις πρὸ αὐτῆς, καθ' ὅσον οὐδεὶς γνωρίζει ὅσον σωφρόνως καὶ νουνεχῶς καὶ ἂν σκέπτεται, τί προετοιμάζει εἰς αὐτὸν ἡ αὖριον. Σκληρὸν καὶ φοβερὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ εὐρίσκεται ἄνθρωπος ὅστις νὰ συμπονῇ ἢ νὰ συμμερίζεται τὴν πᾶσιν σου, διότι διήλθες τὴν οὐδὸν τοῦ Σωφρονηστηρίου.

Τί θὰ ἔλαγες, τί θὰ ἠσθάνεσο ἂν εὐρίσκεσο εἰς τοιαύτην θέσιν; ἢ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ; Μὴν ὑπερηφάνευσθης διὰ τοῦτο ἀφοῦ εἶσαι ἄνθρωπος, ὅστις δῆποτε καὶ ἂν εἴσῃ. Μόνον ἴσως εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν πλουσίων τοῦ τόπου μας εὐρίσκει θέσιν ἡ ἰδέα αὕτη, ὅτι ποτὲ δὲν θέλουσι ξενισθῇ εἰς τὰ ἀπόχοντα ἐκεῖνα δωμάτια, ὧν προορισμὸν θεωροῦσι οἱ πλούσιοί μας οὐχὶ διὰ πάντα ἄνθρωπον ἀνακρίσαντα, ἀλλὰ δι' ὠρισμένην τάξιν ἀνθρώπων, τὴν ἐργατικὴν, τὴν κακοῦργον, τὴν ἀξίαν κατῶν τῶν τιμωριῶν.

Καὶ ἔνεκεν τούτου πῶς τοιοῦτος ἐπεσκέφθη τὸ δεσμωτήριον; Πῶς οὐδὲ κἄν ἐσκέφθη ὅτι ἂν

ἀνεκουφίζε ἕστω καὶ ἐπ' ὀλίγον τοὺς ψυχικοὺς πόνους τοσοῦτων δυστυχῶν ὑπάρξεων θὰ ἔπραττε τὴν ἀγαθοτέραν, γενναιοτέραν καὶ μᾶλλον χριστιανικὴν πρᾶξιν; Πῶς ἐνεθυμήθη ἢ ἐνθυμεῖται αὐτὰ τὰ δυστυχῆ πλάσματα τὰ ὁπλῆ κακῇ Μοῖρᾳ ἐφθόνησε καὶ κατεκρίμνησεν εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ ζοφερὰ δωμάτια τῶν φυλακῶν; Οὐδεὶς, καὶ ὅμως εἶναι ἀδελφοί μας!

ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

(Ἰδιαιτέρα ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀνταποκρ. τῆς Μ. Μ.)

Τὸ ἔτος 1894 ἐγγίζει νὰ λήξῃ καὶ ἐντούτοις τὸ περὶ ἐμπορικῆς ἑλληνοαἰγυπτιακῆς συμβάσεως μένει εἰσέτι ἀτελές. Ἡ τοιαύτη δὲ βραδύτης μεγάλως θὰ βλάβῃ καὶ τὴν ἐφετεινὴν ἰσοδείαν τῶν καπνῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας, αἵτινες παράγουσι καπνὸν μετ' οὐ πολὺ θὰ εἰσαχθῶσι μεγάλα ποσότητές, διότι πολλοὶ τῶν ἐμπόρων μετέβησαν ἐπὶ τόπου καὶ ἔδωκαν παραγγελίας, ἐν ᾧ οὐδεὶς ἔχει ἀμνη τοιαύτας ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συνήθεια καὶ ἡ προτίμησις τῶν Τουρκικῶν καπνῶν μετὰ παρέλευσιν χρόνου θὰ κατηντήσῃ σχεδὸν ἄχρηστον τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ καπνοῦ, διότι οὐδεὶς πλέον θὰ ζητῇ αὐτόν.

— Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις συνεφώνησε πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν ὅπως καταδιωχθῇ ἡ ἀνθρωπομπορία ἐν Αἰγύπτῳ

— Ἡ δημοσία ἀσφάλεια εὐρίσκεται εἰς πολὺ λυπηρὸν σημεῖον.

N. Π.

ΚΛΟΠΗ.

Τὴν νύκτα τῆς Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην τῆς 21 Ἰσταμένου, διεπράχθη κλοπὴ ἐν τῷ παρὰ τῇ προκουμαῖᾳ ἐργαστηρίῳ Παναγῇ Γ. Λιβαδά, καθ' ἣν ὡς οὗτος λέγει ἀπώλεσε περὶ τὰς 800 δραχμάς. Ἡ κλοπὴ αὕτη διεπράχθη ὑπὸ ὄρους τοιοῦτους καθ' οὓς ἡ ἀστυνομία μας δὲν δύναται νὰ εἶναι μεμπτέα, ὡς ὀλιγορούσα ἢ παραβλέπουσα, καθ' ὅσον φαίνεται ὅτι ἀφ' ἐσπέρας κάποιος λωποδύτης εὗρεν εὐκαιρίαν κατάλληλον νὰ ἐγκλεισθῇ ἐν τῷ καταστήματι ἀκινδύνως, καθ' ὅσον ὁ κ. Λιβαδά, ἀπουσίαζεν εἰς Θηναῖα, καὶ μόνος εὐρίσκετο ὁ ὑπεροδοκοντοῦν πατήρ καὶ τὸ δεκαπενταετὲς τέκνον του. Τίς εἶδε δὲ κατὰ πόαν ὡς τῆς νυκτὸς ἀφῆρεσεν τὰ ὁπλῆ εὗρε χρήματα ἀπέδρα λάβρα νυκτοφύλακος καὶ οἰκοκύρη. Ἡ ἀστυνομία μας ἐπελήφθη ἀνακρίσεων, καὶ πιστεύομεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἀνακαλύψει τοὺς δράστας.

ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Εἰς Καθηγήτην).

Τὰ γράμματα πῶς τοιοῦτος ἐπενέσθην τὸ πάλαι ο

Χαλδαίῳ, ἀπὸ αὐτοῦ δὲ τὰ περέλαβον ὅλοι, ὁ Ἀβραάμ μὲ τοὺς Ἑβραίους του, καὶ οἱ Σύριοι καὶ οἱ Φοίνικες. Καὶ οἱ Φοίνικες — τοῦ Κάδμου — τὰ ἐδίδαξαν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Διόδωρου ἀναφερόμενα Πελασγικὰ γράμματα φαίνονται πλάσματα, ἐπειδὴ ἂν ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι γράμματα πρὶν τοῦ Κάδμου, ἤθελε τὰ ἀναφέρει βεβαίως ὁ Αἰσχύλος, εἰς ταῖς Ἰκέτιδαῖς του, ὅπου ἔχει ὑπόθεσιν τοῦ Πελασγοῦ. Ἡ εἰς τὸν δεσμώτην Προμηθεῖα του, καὶ δὲν ἔλεγεν ὅτι ὁ Προμηθεὺς εὗρηκε τῶν Ἑλλήνων τὰ γράμματα. Ἐπίσης ὁ Πλάτων δὲν τὰ ἀπεσιώπα εἰς τὸν Κριτύλον του, ἐνθα ὁμιλεῖ περὶ Ἑλληνικῶν λέξεων καὶ γραμμάτων. Ὡς ἐπίσης ὁ σχεδὸν σύγχρονος τοῦ Διόδωρου Ἀλικαρνασσεύς Διονύσιος δὲν λέγει τίποτε εἰς τοὺς περὶ προφορᾶς τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων λόγους του. Ἀλλ' οὕτε ὁ Πλούταρχος ὁμιλῶν περὶ τοῦ πόσα καὶ ποῖα ἦσαν τὰ πρῶτα τῶν Ἑλλήνων γράμματα, λέγει τι ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ φαίνεται ὅτι πρὸ τοῦ Κάδμου καθὼς λέγει ὁ Διόδωρος ὑπῆρχον τοῦτα ἐν Ἑλλάδι, ἢ αἰσιωπῇ αὐτῇ τῶν εἰρημένων λογίων συγγραφέων ἀποδεικνύει μυθολόγον τὸν Διόδωρον. Αὐτὸ τοῦτο εἶναι τὸ λογικώτερον συμπέρασμα κ. κ. α θ η γ η τ α. . .

Ὁ Ἀλικαρνασσεύς Διονύσιος καὶ ὁ Πλούταρχος λέγουν, ὅτι τὰ πρῶτα τῶν Ἑλλήνων γράμματα ἦσαν 16 τὰ δὲ λοιπὰ προσετέθησαν μετὰ ταῦτα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 42 τῆς 3 Ἰουλίου φύλλῳ τῆς Μ. Μ. δημοσιευθὲν ὅτι ὁ ἐνωματάρχης Κωνσ. Τσάμπερας διὰ διαφορῶν συκοφαντιῶν κατῴρθωσε νὰ προσάψῃ μομφὴν εἰς τὸν συνάδελφόν του Μαλιακούλιν εἶναι ἀνακριβές, τοῦτο δὲ ἀνεγράφει ἐκ κακῶν πληροφοριῶν. Κατ' ἀκριβεστέραν ὁμῶς ἔρουναν καὶ μετὰ θετικότερας πληροφορίας, ἐπέστημεν ὅτι οὐδὲ ὁλῶς ἐσυκοφάντησε τὸν εἰρημένον συνάδελφόν του ὁ ἐνωματάρχης Τσάμπερας, ὧν ἕνεκεν ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ ἀδικῆται ὑπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας ἀγαθὸς πολίτης, σπεύδομεν νὰ δώσωμεν τὴν ἐξήγησιν ταύτην χάριν τῆς ἀληθείας.

— Κατὰ τὴν ἐν Ἀμβέρσῃ τοῦ Βελγίου ἐκθεσιν ἔτυχεν ἀργυροῦ βραβείου ὁ ἐκθέτης κ. Εὐστάθιος Γεννατᾶς φαρμακοποιός, μόνος ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος νομιζόμεν τιμηθεὶς οὗτος. Τοῦθ' ὅπερ ἐκτός τοῦ ὅτι τιμᾶ τὸν κ. Γεννατᾶν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν εἶναι τιμὴ ἰδιαίτερα καὶ ἐν γένει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γεννατᾶ δὲν φαίνεται ὑστεροῦσα κατὰ τὴν φαρμακευτικὴν ἐπιστήμην.

Θεωροῦντες δημοσιογραφικὸν καθήκον σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰ εὐκρινῆ καὶ ἐγκάρδια συγχαριτήριά μας ἐπὶ τῷ ὄντως ἐκτάκτῳ ζήλῳ καὶ προόδῳ περὶ τὴν φαρμακευτικὴν ὃν ἐπέδειξεν ὁ κ. Γεννατᾶς ὧν ἕνεκεν καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἐτιμῆθη βραβείων ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης.

— Μετετέθησαν ἐκ τῆς ἐνταῦθα ἀστυφυλακῆς ὁ Ἀντώνιος Μαργέλης ἐνωματάρχης καὶ Διονύσιος Καλίγερος. Τὰς δὲ θέσεις αὐτῶν ἀνεπλήρωσαν οἱ Ἰωάννης Βενετσιάνος ἐνωματάρχης καὶ Μηλτιάδης Καβαδίας ἐπενωματάρχης. Περὶ τοῦ ἀκεραίου χαρκτηῖρος καὶ τοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζήλου αὐτῶν ἐχόμεν καλὰς συστάσεις.

— Πολλοὶ συνηθίζουν νὰ θέτῳσιν ἐξωφεν τῶν θυρῶν τῶν τῶν σκουπιδίων ἀγγεῖα ἀφίνοντες αὐτὰ καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον εἶναι λίαν ἐπιβλαβές, διότι δυνατὸν νὰ συμβῇ δυστύχημα εἰς τοὺς ἀμερίμῳως περιπατοῦντας πολίτας, παρακαλοῦμεν τὴν ἀστυνομίαν μας ἥτις μετ' ἀκρίβους ζήλου μεριμνᾷ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν τριμηνίαν ἀπεβίωσαν ἐν Ἀηξουρίῳ 34 ἐν ὅλῳ ἄτομα ἐξ ὧν 17 ἄρρενα καὶ 17 θύλας.

— Τὰ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δημοσιευθέντα περὶ Τουλιζάτου, δὲν ἀφορεῦσαν τὸν ἐν τῷ Πεντακτίῳ Γυμνασίῳ καθηγητὴν κ. Τουλιζάτον.

— Εἰς τὸ προσεχές. «Γιατὶ γίνονται τόσα γεροντοκόριτσα» ὥς ἐπιφυλλίδα. Καθὼς θέλομεν περιγράψαι καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου ἢ «Ἀλληλοβοήθεια».

Νὰ καὶ τί γράφει μία ἐπαρχιακὴ ἐφημερίς διὰ τὴν «Μαύρην Μοῖραν».

«Ἡ ἐν Ἀργεστολίῳ δωδεκαμελής ἑμᾶς «Μαύρη Μοῖρα» ἥτις πικρὰς ἀναμνήσεις ἔχει ἀφήσει καὶ μὲ κόκκινα γράμματα ἀνεγράφη εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἑλλάδος προβλέπουσα τὸ ἐγγὺς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἤρχισεν ἐκδίδουσα ὁμώνυμον ἐφημερίδα».

— Ἐὰν ἡ συνάδελφος παρετῆρει καλῶς τὰ ἐν τῇ «Μαύρῃ Μοίρᾳ» γραφόμενα βεβαίως θὰ ἔβλεπε ὅτι ἡ ἐφημερίς «Μαύρη Μοῖρα» δὲν εἶναι ὄργανον τῆς δωδεκαμελοῦς Μαύρης Μοῖρας. . . .

ΑΝΑΚΑΤΑ.

Ἡ «Μαύρη Μοῖρα» προσφέρει εἰς τὸν ἐν Ἀηξουρίῳ Σύλλογον, τὴν εἰσπραξίν ὃ ἐτησίῳν συνδράμων αὐτῆς, ἥτοι δραχ. 20.

— Ἀλλ' ὥς παρὰ τινῶν μελῶν μαθάνομεν τὴν τοιαύτην προσφορὰν δὲν θὰ δεχθῇ ὁ Σύλλογος θεωροῦντες κακὸν οἰονόν, πρῶτος δωρητὴς τοῦ Συλλόγου νὰ γραφῇ ἡ «Μαύρη Μοῖρα».

— Ἡμεῖς ὁμῶς χάριν τοῦ Συλλόγου θὰ μετὰ νομάσωμεν αὐτὴν ἡ Ἀσπρὴν Μοῖραν.

— Τί λέτε κ. Α. θὰ διατηρηθῇ ὁ Σύλλογος.

— Ναι.

— Ἡ ἰδέα σας νομίζω ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη.

— Ὅχι, διότι τὸ εἶπε καὶ ὁ Βασίλας (;)

— Κῆρυξ πρέσβος παρακαλῶ νὰ μοῦ δαβῇ ὁ λόγος θὰ εἴπω τι νὰ λέγῃ ὁ Εὐάγγελος Γοργόρης.

— Καὶ ὁ προσδρεῦν διδῇ αὐτῷ χειρόγραφον τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον, τοῦ ποιητοῦ καὶ ψάλτου Μαντζαβίνου.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.

Ἦλθες κι' ἐδῶ; Καὶ τί ζητεῖς;
 Αὐτὰ ἐδῶ τὰ μέρη
 εἶν' ὠρισμένα δι' αὐτοῦ;
 ποῦ κακὴ Μοῖρα φέρει.

Ἡ Μοῖρα ἐκείνη σ' ὁδηγεῖ
 τὸν δυστυχῆ ἐκείνον
 ἀμέριμνον νὰ μυρισθῇ
 τσουκνίδα ἀντὶ γιὰ κρῖνον.

Τί μ' ἐρωτᾷς καὶ δάκρυα
 ἀπὸ τὰ μάτια χύνεις;
 ἔφυγα τέλος' δὲν ἔμπορῶ
 κι' ἐδῶ δὲν μὲ ἀφίνεις;

Δὲν μὲ ἀφίνεις σιτὸ βουνὸ
 ποῦ ἦλθα νὰ ἡσυχάσω
 τὴν περασμένη μου ζωὴ
 λιγάκι νὰ ξεχάσω;

Ἡ φλόγα ποῦ μὲ ἔκαιε
 νὰ φύγῃ ἀφ' τὴν καρδίᾳ μου
 ν' ἀπαλλαχθῶ ἀφ' τὰ βάσανα
 νὰ βρῶ τὴν λευθερίᾳ μου.

Φύγε' νὰ ζήσης ἀπ' ἐδῶ
 μὴ μένης πιά ἐμπρός μου
 σὺρε νὰ εὕρῃς τ' ἀγαθὰ
 ποῦ ἔγνωρισες τοῦ κόσμου.

Σὺρε· ναὶ φύγε ἀπὸ ἐμὲ
 κι' ἀν εἶμαι πεκραμένος
 ἴσω; ὁ χρόνος σπλαγχνισθῇ
 κι' ἀπαλλαχθῶ ὁ καυμένος.

Ἀπὸ τὸ βάρος τὸ βαρὺ
 ποῦ σ' τὴν καρδίᾳ μου φέρω
 ἀφοῦ μὲ εἶδῃ πῶς ἔλλωσα
 καὶ πιά δὲν ὑποφέρω.

Σὺρε ἀφ' οὗ σὲ καρτερεῖ
 ἡ πλὴ θερμὴ ἀγκάλῃ
 ἐκείνου· κι' ἀφ' οὗ ἐμὲ
 σ' σιτὸ δυστυχῆ μου χάλι.

Νὰ λιώνῃ νὰ μαραῖνομαι
 γιὰτὶ ἦτανε γραφτὸ μου
 νὰ ... πλανηθῶ ... ὁ δυστυχῆς
 ἂς πῶ πῶς σ' τὸ ὄνειρό μου!

Τὸ εἶδα καὶ τὸ πιστέψα,
 « πλὴν τώρα ποῦ μ' ἀνέθι »
 ἀχ! τί λαχτάρα!! πῶς νὰ πῶ
 πῶς τ' ὄνειρό μου ἐσβόθη!

Πῶς νὰ ξεχάσω δύναμαι! ἰ
 ἐκείνην τὴν καρδίαν
 πρὸς ἣν ἀγνὴν αἰώνιον
 ὠρκίσθηκα λατρεῖαν;

Τὸ συλλογιῶμαι κι' ἄρχισε
 τὸ δάκρυ μου νὰ ρέῃ
 ἔχω καμίνην φλογερὴν
 μὲ σ' τὴν καρδίᾳ καὶ καίει.

Σελὸς εἶ· αἰ ὁ ἐμπαιγμὸς
 δυστύχημα μεγάλο
 ἀγνώμων! ἂν δὲν σ' ἀγαπῶ
 ἀκόμη ἀμριβάλλω.

Ἀφοῦ καὶ ἔβρισκσαι ἐδῶ
 παρακαλῶ σε μόνον
 ἵαν αἰσθάνεσαι γιὰ ἐμὲ
 ἀκόμη λίγο πόνον.

Πρὶν σ' τὸ βουνὸ παντέρημον
 ἐδῶ μ' ἀπαραιτήσης
 « μήπως ἔμπορέσω τὴ φωτιά
 νὰ σβίσω νὰ βοηθήσῃ ».

Ἐλεημοσύνη σ' τὸ ζητῶ
 σ' αὐτὸ νὰ μὲ βοηθήσῃ
 κι' ὅ,τι ποθεῖς σοῦ εὐχομαι
 φιλότατη ν' ἀποκτήσῃ.

Βοήθησε τὸν δυστυχῆ
 ποῦ πάσχει αἰωνίως
 ποῦ εἶναι βάρος του ἡ ζωὴ
 καὶ βάσανος ὁ βίος!

2 M.

ΣΤΟ ΔΡΟΣΟ.

Δρόσε δροσάτε δρόσις με τὰ δροσάτα χεῖλη
 Ὅ ποῦναι δροσερότερα ἀπὸ δροσιὰ τ' Ἀπρίλη
 Τὰ δρόξερὰ μας στόματα. Κι' ὀρκίζομαι στ' ἀστέρι
 Τὸ πρῶτό ὅτι ποσὼς δὲν ξέρῃς τὸ πιπéρι.

ΔΔΡΟΣΟΣ.

Μεγάλῃ συλλογῇ καπνῶν.

Τρέξατε, τρέξατε εἰς τὸ ἐν Ἀηξουρίῳ παρὰ τῇ
 μεγάλῃ ὁδοῦ καὶ ἀντικατὰ τοῦ καφενεῖου Μποῦγα
 κεμένῳ ἐργαστήριον τοῦ κ. Μελτιάδη Βαλαμάνη
 ὅπου ἀφίχθησαν μεγάλα ποσότητες ἐκλεκτῶν κα-
 πνῶν Βόλου καὶ Κερκύρας. Αἱ τιμαὶ ἀναλόγως τῆς
 ἀρίστης ποιότητος αὐτῶν εἶναι μετριώταται. Εἰς
 τοὺς ἀγοράζοντας χονδρικῶς γίνεται ἔκπτωσης τῶν
 τιμῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤ
 ΑΝΤΩΝ ΚΕΠΗΡΗΒΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π
 ΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡ. 0028